

Sagsøgt: Republikken Finland (ved J. Heliskoski, som befuldmægtiget)

Intervenienter til støtte for den anden part i sagen: Kongeriget Danmark (ved C. Vang, som befuldmægtiget), Den Franske Republik (ved G. de Bergues og N. Rouam, som befuldmægtigede), Kongeriget Nederlandene (ved C. Wissels og M. Noort, som befuldmægtigede), Kongeriget Sverige (ved A. Falk og S. Johannesson, som befuldmægtigede) og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved H. Walker, som befuldmægtiget, bistået af barrister G. Facenna).

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 63 TEUF og artikel 40 i EØS-aftalen — skattemæssig forskelsbehandling — nationale bestemmelser, hvorefter udbytte, der udbetales af indenlandske selskaber til udenlandske pensionselskaber, er underlagt en strengere beskatningsordning end den, der gælder for indenlandske pensionsfonde.

Konklusion

- 1) Republikken Finland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 63 TEUF og artikel 40 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde af 2. maj 1992, idet den har indført og opretholdt en diskriminerende beskatningsordning for udbytte, der udbetales til ikke-hjemmehørende pensionsfonde.
- 2) Republikken Finland bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.
- 3) Kongeriget Danmark, Den Franske Republik, Kongeriget Nederlandene, Kongeriget Sverige og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 234 af 28.8.2010.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 8. november 2012 — Finanzamt Hildesheim mod BLC Baumarkt GmbH & Co. KG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Sag C-511/10) (¹)

(Sjette momsdirektiv — artikel 17, stk. 5, tredje afsnit — ret til fradrag for indgående afgift — goder og ydelser, som benyttes såvel til afgiftspligtige transaktioner som til transaktioner, der er fritaget for afgift — udlejning af en ejendom med både erhvervmæssige og beboelsesmæssige formål for øje — kriterium for beregning af pro rata-satsen for momsfradrag)

(2013/C 9/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Finanzamt Hildesheim

Sagsøgt: BLC Baumarkt GmbH & Co. KG

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesfinanzhof — fortolkning af artikel 17, stk. 5, tredje afsnit, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — ret til fradrag for indgående afgift — goder og ydelser, der benyttes til såvel afgiftspligtige som afgiftsfritagne transaktioner — leje af en bygning med henblik på forretningsvirksomhed og beboelse — beregning af pro rata-satsen for fradraget efter den del af omsætningen, der vedrører lejerne af forretningslokaler — national bestemmelse, hvorefter pro rata-satsen beregnes på grundlag af den del af bygningens areal, der vedrører disse lejere

Konklusion

Artikel 17, stk. 5, tredje afsnit, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, skal fortolkes således, at den tillader medlemsstaterne som opdelingsnøgle med henblik på beregningen af pro rata-satsen for fradrag for den indgående merværdiafgift, der skyldes for en bestemt transaktion, såsom opførelsen af en bygning med blandet anvendelse, at foretrække en anden opdelingsnøgle end den, der er omhandlet i dette direktivs artikel 19, stk. 1, og som er baseret på omsætningen, forudsat at den valgte metode sikrer en mere nøjagtig fastlæggelse af nævnte pro rata-sats for fradrag.

(¹) EUT C 30 af 29.1.2011.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 8. november 2012 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik

(Sag C-528/10) (¹)

(Traktatbrud — transport — udvikling af Fællesskabets jernbaner — direktiv 2001/14/EF — artikel 6, stk. 2-5, og artikel 11 — jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur — kontrolorgan — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2013/C 9/08)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Zavvos og H. Støvlbæk, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik (ved S. Chala, som befuldmægtiget)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, T. Müller og J. Očková, som befuldmægtigede) og Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato S. Fiorentino)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 6, stk. 2-5, og artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/14/EF af 26. februar 2001 om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering (EFT L 75, s. 29).

Konklusion

- 1) Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 2-5, og artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/14/EF af 26. februar 2001 om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/58/EF af 23. oktober 2007, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige foranstaltninger, navnlig for så vidt angår opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur, der er omhandlet i disse artikler.
- 2) Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.
- 3) Den Tjekkiske Republik og Den Italienske Republik bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 30 af 29.1.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. november 2012 — Stichting Al-Aqsa mod Rådet for Den Europæiske Union (sag C-539/10 P) og Kongeriget Nederlandene mod Stichting Al-Aqsa, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen (sag C-550/10 P)

(Forenede sager C-539/10 og C-550/10 P) (¹)

(Appel — fælles udenrigs og sikkerhedspolitik — bekæmpelse af terrorisme — restriktive foranstaltninger truffet over for visse personer og enheder — indefrysning af midler — fælles holdning 2001/931/FUSP — artikel 1, stk. 4 og 6 — forordning (EF) nr. 2580/2001 — artikel 2, stk. 3 — opførelse og bevarelse af en organisation på listen over personer, grupper og enheder, der er involveret i terrorhandlinger — betingelser — afgørelse truffet af en kompetent myndighed — ophævelse af en national foranstaltning — annullationssøgsmål — formaliteten med hensyn til appellen — retten til respekt for ejendomsretten — proportionalitetsprincippet — artikel 253 EF — begrundelsespligt)

(2013/C 9/09)

Processprog: nederlandsk

Parter

(Sag C-539/10 P)

Appellant: Stichting Al-Aqsa (ved advocaten M.J.G. Uiterwaal og A.M. van Eik)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved E. Finnegan, B. Driessen og R. Szostak, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: Kongeriget Nederlandene (ved C.M. Wissels og M. Bulterman, som befuldmægtigede) og Europa-Kommissionen (ved S. Boelaert og M.P. van Nuffel, som befuldmægtigede)

(Sag C-550/10 P)

Appellant: Kongeriget Nederlandene (ved C.M. Wissels og M. Noort, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Stichting Al-Aqsa (ved advocaat A.M. van Eik), advocaat, Rådet for Den Europæiske Union (ved E. Finnegan, B. Driessen og R. Szostak, som befuldmægtigede) og Europa-Kommissionen (ved S. Boelaert og M.P. van Nuffel, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 9. september 2010 i dag T-348/07 — Al-Aqsa mod Rådet, hvorved Retten annullerede Rådets afgørelse 2007/445/EF af 28. juni 2007 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af afgørelse 2006/379/EF og 2006/1008/EF, Rådets afgørelse 2007/868/EF af 20. december 2007 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning nr. 2580/2001 og om ophævelse af afgørelse 2007/445, Rådets afgørelse 2008/583 EF af 15. juli 2008 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning nr. 2580/2001 og om ophævelse af afgørelse 2007/868, Rådets afgørelse 2009/62 EF af 26. januar 2009 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning nr. 2580/2001 og om ophævelse af afgørelse 2008/583 og Rådets forordning (EF) nr. 501/2009 af 15. juni 2009 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning nr. 2580/2001 og om ophævelse af afgørelse 2009/62, for så vidt som disse retsakter vedrører Stichting Al-Aqsa

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom af 9. september 2010, Al-Aqsa mod Rådet (sag T-348/07), ophæves.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union frifindes i det hele, og Stichting Al-Aqsas appel forkastes.
- 3) Stichting Al-Aqsa bærer sine egne omkostninger og betaler Kongeriget Nederlandenes og Rådets omkostninger i anledning af disse appeller samt Rådets omkostninger i anledning af førsteinstanssagen.